

Publicerad 2015-09-18 09:03 av Lars Gullberg

Ensamma ansikten

När ska tiden upphöra
jag tänker mej en paus

Stanna kvar där och begrunda

Vi behöver ta ett djupt andetag
inte spränga hål

inte hålla fast

nuet är en fjäder som blåser omkring
vi sliter isär våra artärer
och springer sönder vinden

hostar andfådda invid en busshållplats
som känns som en börda att beträda.

Nakenheten som lossnar
och blottar våra ensamma ansikten
inför varandra

som för att stryka bort en tår från en kind
medan busschauffören plötsligt har kommit på en ide
hur vi ska ta oss härifrån

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten